

2. Борщевський В. В., Притула Х. М., Крупін В. С., Куліш І. М. Проблеми та перспективи розвитку сільських територій України (на прикладі Карпатського регіону) : науково-аналітична доповідь / наук. ред. В. В. Борщевський. Львів, 2011. 60 с.

Філіпенко А. С.

кандидат юридичних наук, доцент кафедри права
та публічного адміністрування
Маріупольський державний університет

ФІНАНСОВА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ МЕХАНІЗМУ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Здобувши незалежність Україна стикнулася зі значними труднощами, пов'язаними з проблемами нерівномірного розвитку територій, значними відмінностями в економічному розвитку районів, підлеглого підпорядкування у взаємовідносинах між центральними органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування. Для вирішення означених проблем необхідним стало реформувати систему державного управління, запровадити політику децентралізації та її складову – фінансову децентралізацію з метою забезпечення сталого розвитку країни.

Основним компонентом концепції «good governance» (належного врядування) й запорукою сталого розвитку є децентралізація. Фінансова децентралізація, постаючи складовою реформи системи державного управління, а також частиною фінансової політики визнається урядом країни за пріоритетний напрям. Таке ставлення зможе зміцнити фінансову спроможність місцевих громад, об'єднати територіальні громади, упровадити місцеву демократію, розподілити повноваження.

Науковці по різному розуміють фінансову децентралізацію, розглядаючи окремі аспекти сутності процесу децентралізації в умовах суспільно-політичних реформ.

Так, В. Бодров і С. Дяченко бюджетну децентралізацію розглядають як різноманітність видів «мобілізації фінансових ресурсів у бюджетах органів місцевого самоврядування» [1, с. 7]. Тобто таке розуміння стосується збільшення джерел фінансування окремих територіальних громад (далі – ОТГ).

Процес розподілу функцій, фінансових ресурсів і відповідальності за їх використання між центральними й локальними рівнями управління – так визначають фінансову децентралізацію Н Бікадорова та О. Дроздовська [2, с. 146; 3, с. 20]. Такий підхід пов'язується з ускладненням процесу фінансування ОТГ.

Розглянуті підходи до розуміння фінансової та бюджетної децентралізації вітчизняними науковцями охоплюють різноманітні фінансові відносини з позицій економічної ефективності та задоволення потреб місцевих громад і висвітлюють нагальну потребу у фінансовій самостійності органів місцевого самоврядування, розширення їх прав і повноважень, підвищення ефективності вирішення завдань місцевого значення.

К. Кайзер доводить, що для різних країн характерним є різний зміст децентралізації, що залежить від тих завдань, які ставляться урядом країни,

при запровадженні реформи децентралізації та рівня її проведення. Визначені завдання впливають на політику та проекти, що приймаються як державою, так і міжнародними організаціями-донорами. Зміст децентралізації К. Кайзер розглядає з точки зору деконцентрації, делегування й деволюції [4, с. 317].

Деконцентрація визначається як механізм, завдяки якому центральний уряд розподіляє відповідальність за надання конкретних послуг на регіональному рівні без делегування повноважень. За думкою К. Кайзера, сюди треба віднести грантові можливості для децентралізованих інституцій. Прикладом таких інституцій є агенції в складі міністерств або територіальних підрозділів.

Делегування розглядається як можливість центрального уряду делегувати відповідальність за прийняття рішень та виконання функцій держави місцевій владі. При цьому місцева влада не може повністю контролюватися центральною владою, але залишається їй підзвітною. К. Кайзер пояснює це передачею конкретних функцій або програм місцевій владі (наприклад програми подолання бідності).

Деволюція означає делегування центральною владою повноважень, щодо прийняття владних рішень у публічному управлінні та фінансовій сфері місцевій владі. Науковець зазначає, що деволюцію найважче досягнути, адже вона надає певний ступінь політичної автономії та податкової незалежності місцевій владі [4, с. 317–318].

З нашої точки зору, розглядати децентралізацію з позиції деконцентрації досить дискусійно, тому що деконцентрація не виступає характеристикою децентралізації, а є лише механізмом створення центральною владою периферійних підрозділів. У той же час, деволюція більш повно розкриває зміст і мету децентралізації.

За змістом К. Кайзер виокремлює три види децентралізації:

- фінансову, яка визначає наскільки децентралізовані повноваження щодо отримання й використання доходів та видатків;
- адміністративну, що стосується територіального розміщення та підзвітності державних органів;
- політичну, яка визначає рівень фактичної влади та політичної підзвітності переданої з центру [4, с. 317-318].

Існує взаємозалежність між наведеними видами децентралізації й тому відсутність політичної й адміністративної децентралізації не дозволяє досягти фінансової децентралізації на практиці. Так само, не можливо отримати необхідний ефект будь-якої децентралізації якщо відсутня хоча б одна з них.

Концепція взаємозв'язку трьох видів децентралізації дозволяє досягти більш ефективного надання й максимальної локалізації адміністративних послуг на місцях. Її метою є найповніше визначення та вирішення місцевих завдань, забезпечення фінансової самостійності й самодостатності місцевих громад.

Фінансова децентралізація має як позитивний так і негативний вплив на систему публічного управління.

Фінансова децентралізація позитивно впливає на забезпечення потреб місцевого населення місцевими органами. Але, проведення політики децентралізації вимагає розподілу завдань між різними рівнями публічного управління, чіткого визначення завдань, які закріплюються за тим чи іншим рівнем влади. Таке розмежування завдань дозволяє визначити порядок розподілу видатків між різними рівнями бюджетної системи.

Р. Еніколопов та К. Журавська визначили два аспекти, від яких залежить децентралізація, а саме: сила національного фракціонування партійної системи та виборність або призначуваність місцевих і центральних виконавчих органів влади [5, с. 26-27].

Р. Фісман та Р. Гаті, аналізуючи статистичні дані, прийшли до висновків що є зв'язок між рівнем корупції та фінансовою децентралізацією. Відповідно до їх дослідження: у країнах із високим рівнем корупції знижуються бюджетні асигнування на охорону здоров'я, освіту, інші соціальної сфери, одночасно збільшуються непродуктивні витрати. Науковці визначили, що інституційна структура децентралізації зменшує ймовірність корупції на місцях [6, с. 1 - 2].

С. Романюк вважає, що в основі децентралізації в Україні лежать політичні мотиви розподілу владних повноважень, які є способом для отримання більших повноважень і фінансових ресурсів [7, с. 315].

Вбачається, що найбільша загроза реформи фінансової децентралізації в Україні полягає у фінансовій неспроможності територіальних громад, що вимагає конкретних зусиль щодо фінансового забезпечення їх розвитку.

Проаналізовані наукові джерела свідчать про різноманітність та неоднозначність наукових підходів до сутності та змісту фінансової децентралізації. Загалом, фінансова децентралізація розглядається як процес розподілу функцій, фінансових ресурсів і відповідальності за їх використання між центральним та місцевим рівнями управління. Іноземні науковці отождожують терміни «фінансова децентралізація» та «фіскальна децентралізація».

Перспективами фінансової децентралізації є ефективне реформування системи державного управління, підвищення фінансової спроможності територіальних громад, надання автономності органам місцевого самоврядування у прийнятті управлінських рішень, формуванні бюджетів, найрезультативнішого й своєчасного визначення та задоволення потреб місцевих жителів. У той же час, фінансова децентралізація може нести і певні загрози. Нераціональне та безсистемне проведення фінансової децентралізації, відмінні особливості розвитку окремих територій, слабка адміністративна чи фінансова спроможність місцевої влади, недовіра та відсутність координації між приватним і публічним секторами може мати негативні наслідки для соціально-економічному розвитку територій, стимулювати зростання корупції, призводити до неефективної управлінської діяльності.

Список використаної літератури

1. Бодров В. Г., Дяченко С. А. Бюджетна та фінансова децентралізація як інструмент зміцнення матеріально-фінансової основи місцевого самоврядування : навч.-метод. матер. Київ : НАДУ, 2015. 101 с.

2. Бикадорова Н. О. Фінансова децентралізація місцевого самоврядування. *Економічний вісник Донбасу*. 2010. № 2. С. 145–151.

3. Дроздовська О. С. Теоретичні засади фінансової децентралізації. *Фінанси України*. 2002. № 8. С. 19–25.

4. Kaiser K. Decentralization Reforms. *Analyzing the Distributional Impact of Reforms*. 2006. URL: http://siteresources.worldbank.org/INTPSIA/Resources/490023-1120845825946/3622-06_Ch06.pdf (date of request: 10.11.2021).

5. Enikolopov R., Zhuravskaya E. Decentralization and Political Institutions. 2006. URL: http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=408060 (date of request 11.11.2021).

6. Fisman R., Gatti R. Decentralization and Corruption: Evidence across Countries. *World Bank Policy Research Working Paper*. 2000. № 2290. P. 1–18.

7. Романюк С. А. Політекономічні аспекти децентралізації державного управління територіальним розвитком України. *Інституційне забезпечення кадрової політики у державному управлінні: становлення та розвиток* : матер. щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за Міжнар. участю (м. Київ, 29 травня 2015 р.) / за заг. ред.: Ю. А. Ковбасюка, А. І. Семенченка, С. В. Загороднюка. Київ : НАДУ, 2015. С. 315–317.

Чорній І. І.

слухач магістратури

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Підписання Україною у 2014 році Угоди про асоціацію з ЄС стало формальним визнанням євроінтеграційного вектору розвитку нашої держави. У зв'язку з цим важливим та необхідним є дослідження європейського досвіду фінансового забезпечення місцевого самоврядування в умовах бюджетної децентралізації.

Європейська інтеграція для більшості держав супроводжувалася і процесами реформування адміністративно-територіального устрою, і процесами децентралізації та посилення спроможності регіонів. Такі реформи в європейських державах тривають не одне десятиліття, і науковці зауважують що, в період 1965-1977 роки були укрупнені шляхом об'єднання різні адміністративні одиниці, що зумовило зменшення ОМС, наприклад, у Данії, Литві та Швеції на 80%, Великобританії – на 77%, у Німеччині на 50%. На разі в багатьох європейських державах різняться назви адміністративних одиниць, але підходи до децентралізації єдині. Так, у Австрії 2359 громад, в Бельгії 589 муніципалітетів, у Греції 900 муніципалітетів та 133 комуни, в Італії 8103 комуни, в Словаччині 2887 муніципалітетів і т.д. [3, С. 77-79].

Вказаним процесам сприяло і прийняття 26 травня 2003 року Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1059/2003, яким були запроваджені єдині підходи до класифікації територіальних одиниць (NUTS), останні зміни до якого були внесені у 2016 році Регламентом Комісії (ЄС) № 2016/2066. Згідно вказаного Регламенту № 1059/2003 територіальним одиницям держав-членів ЄС присвоюються спеціальні коди і на-

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНИХ
МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ
В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА**

24 листопада 2021 р.

Матеріали
ІХ Міжнародної заочної
науково-практичної конференції

Запоріжжя
Класичний приватний університет
2021

УДК 330.59
ББК 65
Ф 79

Редакційна колегія:

Огаренко В. М., д. держ. упр., професор
Покатаєва О. В., д. е. н., професор
Покатаєв П. С., д. держ. упр., професор
Мерзляк А. В., д. держ. упр., професор
Мордвінов О. Г., д. держ. упр., професор
Томарева-Патлахова В. В., д. е. н., професор
Хрипко С. Л., д. тех. н., професор

Ф 79 *Формування ефективних механізмів державного управління та менеджменту в умовах сучасної економіки: теорія і практика: матеріали ІХ Міжнародної заочної науково-практичної конференції 24 листопада 2021 р. / за ред. В. М. Огаренка, О. В. Покатаєвої та ін. Запоріжжя : КПУ, 2021. 420 с.*

Збірник містить матеріали за такими тематичними напрямками: «Розвиток публічного управління і адміністрування в умовах суспільної нестабільності», «Проблеми та наслідки реформи системи місцевого самоврядування в Україні», «Сучасні інформаційні технології в управлінні», «Сучасні виклики розвитку менеджменту як передумови ефективного функціонування підприємств та технології адміністративної діяльності: українські реалії та зарубіжний досвід».

Для студентів, аспірантів, викладачів та фахівців, які працюють у галузі державного управління, економіки, менеджменту та інформаційних технологій.

УДК 330.59
ББК 65

ЗМІСТ

РОЗВИТОК ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ І АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ СУСПІЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

<i>Боковикова Ю. В.</i> РОЛЬ ПРОФСПЛОК У ПОБУДОВІ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	13
<i>Бичковська О. В.</i> СЕРВІСНО-ОРІЄНТОВАНА СПРЯМОВАНІСТЬ ЯК ПРІОРИТЕТ ПОСИЛЕННЯ ДЕРЖАВОТВОРЧИХ ЗАСАД СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ	16
<i>Бобровська О. Ю.</i> ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	18
<i>Богущий С. В.</i> ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ “PROJECT MANAGEMENT” В ОБ’ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ УКРАЇНИ	22
<i>Боклаг В. А.</i> РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ	24
<i>Бондаренко Д. М.</i> ПІДХІД ДО УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	26
<i>Бондаренко Л. І.</i> ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ ДО ПОБУДОВИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ МОТИВАЦІЄЮ ПРАЦІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ	30
<i>Борисенко О. П., Інатова О. В.</i> МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ	33
<i>Вовк В. В.</i> СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ	35
<i>Ворона Л. І.</i> МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНИЙ АСПЕКТ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ ПОЗАШКІЛЛЯ	38
<i>Ворона П.</i> ДЕРЖАВНІ ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ПІДТРИМКИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ	42
<i>Воронецкая Л. Г.</i> ЭФФЕКТИВНОСТЬ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ МИГРАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ	46
<i>Гавриленко М. О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ’Я В УКРАЇНІ	49
<i>Головата О. М.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАСОБІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ МОДЕЛІ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	51
<i>Дегтяр О. А.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ЕФЕКТИВНИХ ІКТ (ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ) В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ	56

<i>Залознова Ю. С., Панькова О. В.</i> НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО РИНКУ ПРАЦІ ТА ЯКОСТІ ТРУДОВОГО ЖИТТЯ В КОНТЕКСТІ ПРОТИПАНДЕМІЙНОЇ ПОЛІТИКИ МОП.....	58
<i>Заставська О. В.</i> МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	62
<i>Іваницька О. М., Боднар Є. І.</i> ПОЛІТИКА ЗАПОБІГАННЯ ВЕРС: НАСЛІДКИ ДЛЯ КОМПАНІЙ ІТ-СФЕРИ	64
<i>Кісліцин П. О., Антонова О. В.</i> ВИЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНИХ НАПРЯМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ	67
<i>Козарь Т. П.</i> ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО * УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ	69
<i>Кравцов М. О.</i> ІНСТИТУТ ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН ЯК КОНСТИТУЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ	72
<i>Маліновська О. Я., Палайда Д. Р.</i> РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ	75
<i>Маматова Т.</i> РОЗВИТОК СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	78
<i>Мануїлова К. В., Колеснікова К. С., Несененко П. П.</i> СТВОРЕННЯ ЦНАП В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ: РЕЗУЛЬТАТИ, ВИКЛИКИ, ПРОБЛЕМИ	81
<i>Марценюк О. О., Соколенко В. О.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАЛІЗНИЧНОЮ ГАЛУЗЗЮ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ ДОСВІДУ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	83
<i>Мерзляк А. В., Скрябіна Д. С.</i> УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ НА ЗАСАДАХ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ «РОЗУМНИХ РЕГІОНІВ»	85
<i>Мунько А. Ю.</i> ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКА ВЗАЄМОДІЯ В ПРОЦЕСІ ДЕРЖАВНОГО ВПЛИВУ І САМОРЕГУЛЮВАННЯ СПОЖИВЧИХ РИНКІВ	88
<i>Пазюк А. С.</i> СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ	91
<i>Пашко Л. А.</i> STEM-НАВЧАННЯ ЯК ПРІОРИТЕТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ»	92
<i>Педак І. С.</i> ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ.....	94
<i>Пересунько О. М.</i> РОЗВИТОК МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У ГАЛУЗІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ.....	96

<i>Писаренко В. М., Івашова Л. М.</i> ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ФІНАНСУВАННЯ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ В УКРАЇНІ	99
<i>Радченко О. О.</i> ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ І АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ СУСПІЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ.....	101
<i>Свиридова О. В.</i> ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ І ОБЛІКУ ЗЕМЕЛЬ.....	104
<i>Северинюк В. М.</i> ВЛАДА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО: ВІД КОЗАЦЬКОГО ГЕТЬМАНА ДО «САМОДЕРЖЦЯ РУСЬКОГО»	106
<i>Семакіна Д. Е., Брус Т. М.</i> ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ.....	109
<i>Слюсарчук О. П., Гончаренко О. І.</i> ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ.....	112
<i>Сорочишина Н. А.</i> МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БАЗИ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОРИВА ШЛЯХОМ СИМБІОЗА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ПРОМИСЛОВОСТІ.....	114
<i>Сотник І. М., Нагорний М. В.</i> УПРАВЛІННЯ НАСЛІДКАМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19	118
<i>Спільник С. І.</i> ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ	121
<i>Стоянова А. Д., Євдокімова О. М.</i> ВПЛИВ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА НА ФОРМУВАННЯ АРХІТЕКТУРНОГО ТА МІСТОБУДІВНОГО РІШЕННЯ.....	123
<i>Терон І. В.</i> ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СОЦІАЛЬНОГО КАПІТАЛУ.....	126
<i>Тихоненко С. О., Брус Т. М.</i> ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПЕРВИННОЇ МЕДИКО-САНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ	128
<i>Трещов М. М.</i> СЕРЕДНЬОСТРОКОВІ ПРІОРИТЕТИ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ.....	130
<i>Худавердієва В. А., Бугай А. П.</i> СТРАТЕГІЧНА МЕТА ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	134
<i>Худавердієва В. А., Бугай С. А.</i> ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	137
<i>Худавердієва В. А.</i> ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОЇ СТРАТЕГІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ.....	140
<i>Цубенко В. Л.</i> МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ.....	144

<i>Чернов С. В.</i> КОНЦЕПЦІЯ “PROJECT MANAGEMENT” ЯК СУЧАСНА МОДЕЛЬ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ І АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ СУСПІЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ УКРАЇНИ	147
<i>Шнуровий Д. А.</i> РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ	150
<i>Шульга А. В.</i> ПРОФЕСІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ.....	151
ПРОБЛЕМИ ТА НАСЛІДКИ РЕФОРМИ СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	
<i>Биркович Т. І., Кабанець О. С.</i> ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ КУЛЬТУРИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	154
<i>Борисова В.</i> ПЛАНУВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	156
<i>Ігнат О.</i> КЛАСТЕРНИЙ ПІДХІД У СФЕРІ СПІВРОБІТНИЦТВА ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД: ПЕРСПЕКТИВИ ПОШИРЕННЯ В УКРАЇНІ.....	158
<i>Карімов Г. І., Андреева Н. А.</i> МОДЕЛЬ МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	160
<i>Корнієнко О. С.</i> ЕТАПИ РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	162
<i>Кравченко Т. А.</i> СИСТЕМА БЕЗПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	164
<i>Мордвінов О. Г., Діхтяр А. Ю.</i> НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ НА МУНІЦИПАЛЬНОМУ РІВНІ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ.....	167
<i>Павлова К. Р.</i> НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ У ФОРМУВАННІ ІМІДЖУ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	170
<i>Ульченко Ю. С.</i> СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	172
<i>Філіпенко А. С.</i> ФІНАНСОВА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ МЕХАНІЗМУ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ.....	176
<i>Чорній І. І.</i> ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	179
<i>Шумляєва І. Д.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ СТАТУТНОЇ НОРМОТВОРЧОСТІ НА РІВНІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	181